

Reis Atlanta/ FTC finale 2010

Omdat we in Nederland tweede waren geworden met de First Tech Challenge (robotwedstrijd) gingen we, 8 studenten en twee begeleiders, op reis naar Atlanta (VS) om daar deel te nemen aan de wereldkampioenschappen

dinsdag 13 april

Om 4.30 u. vertrokken we naar luchthaven Dusseldorf met een busje dat door onze sponsor betaald was. Onze reis ging via Frankfurt (overstappen) naar Atlanta. Na een lange reis en douane formaliteiten waren we omstreeks 18.00 u. in ons Motel, Motel 6 Downtown. Met een aantal studenten afgesproken een hapje te gaan eten.

Woensdag 14 april

Omdat we pas om 15.00 voor de wedstrijd moesten melden hadden we een ochtend vrij. In groepjes zijn we de stad gaan verkennen. Hans en ik hebben te voet de belangrijkste gebouwen en monumenten bekeken.

Om 14.00 u. vertrokken we gezamenlijk naar het World Trade Center waar we ons moesten melden. Nadat we dat gedaan hadden gingen we naar de Pit.

We moesten zorgen dat onze robot goedgekeurd werd en dat viel niet mee. Er moest nog het een en ander aangepast worden en dat valt niet mee als je maar weinig gereedschap hebt. Ook waren onze studenten het batterypack vergeten. Gelukkig zijn Amerikanen erg behulpzaam en werd alles bij elkaar geleend. Pas na 20.00u. werd onze robot helemaal goedgekeurd en konden we terug naar het Hotel.

Donderdag 15 april

Om 10.00 u. hadden we het jury-moment. De robot word bekeken, het engineering-notebook (ondertussen in het Engels vertaald) en er werden veel vragen gesteld en er werd veel door onze studenten verteld.

Om 11.30 u. opening van de FTC wedstrijden. Dat ging gepaard met veel applaus (om de 10 woorden) en het Amerikaans Volkslied.

De rest van de dag waren er drie wedstrijden waarbij Hans en 5 studenten aanwezig zouden zijn. Dus drie studenten en ikzelf hadden die middag vrij. Deze middag heb ik benut om het Oakland cemetery te bezoeken, Het Diorama en het M.L. King monument.

Vrijdag 16 April

Vandaag was het mijn beurt om met drie studenten de wedstrijden te spelen. We moesten bij aankomst in de Pit al snel naar het speelveld in de Dome. Je mag maar met drie deelnemers en 1 media-persoon op het veld. Omdat we met zijn vieren waren was dat wel prettig dan konden we bij elkaar blijven. De eerste wedstrijd verliep niet zo goed. Het schietmechanisme blokkeerde en de wedstrijd werd niet gewonnen. Na een inspectie werd niets gevonden er werd wel wat gesleuteld aan de robot zodat je in de autonome mode de ballen kon loshalen uit de pijp. Bij de tweede wedstrijd ging het niet veel beter. Het schietmechanisme blokkeerde weer. Hierna werd de robot grodig aangepakt. Er werd van alles aangepast, verbogen enz. zodat het mechanisme moest werken. Het werd nog even getest met geleende ballen. Bij de derde wedstrijd werkte het en de robot kon leuk mee doen. Echter de tegenstanders waren veel beter. Onze alliancepartner was zelfs slechter dan ons dus we waren kansloos. Bij de vierde wedstrijd ging het echter super. We moesten met een

alliancepartner spelen die in de playoffs kon komen, maar dan moesten ze winnen. Hetzelfde gold voor één van onze tegenstanders. Er werd flink wat tactiek afgesproken. Bij het begin van de wedstrijd had onze partner problemen. Ondanks dat konden we ervoor zorgen dat we de wedstrijd wonnen, waarbij 30 van de 32 punten door ons gescoord werden. We werden uitvoerig bedankt door onze wedstrijd partner en zo hadden we toch nog een goed gevoel bij onze deelname.

Uiteindelijk waren we 47-ste in onze pool van de 50. Achteraf had er zeker meer in gezeten maar bij de besten eindigen had er niet in gezeten. De Amerikaanse teams hebben veel meer ervaring waardoor er over meerdere mogelijkheden van de robot is nagedacht en ze speelden zelfs met een bepaalde tactiek. In Nederland was de insteek meer van als die het maar doet.

Zaterdag 17 April

Prijsuitreiking en afsluiting. Wederom op zijn Amerikaans. Veel grote woorden veel applaus. Er werden vervolgens veel Awards uitgereikt, zoals we al hadden verwacht geen voor ons.

Vanaf 12.00 hadden we vrij tot circa 18.00. Hans en aantal Studenten en ik hebben het coca cola museum bezocht. Een leuke attractie goed voor een paar uurtjes vermaak. S'avonds was het afsluitende Feest.

Een gigantisch grote happening waarvoor even een park was afgehuurd. Er waren allerlei kermisachtige attracties en diverse optredens. Daarnaast een buffet en onbeperkt frisdrank.

Zondag 18 April

Het nieuws van de vulkaan was ons uiteraard ook bereikt. Ons vliegtuig was nog niet gecancelled dus we hadden nog een beetje hoop. Voor de zekerheid wel al gevraagd of ze kamers beschikbaar hadden in het hotel e die hadden ze gelukkig nog. We gingen met een grote groep naar een Mal. Daar zagen we Om 12.00 u. op internet bij de MAC-store dat de vlucht gecancelled was. Hans en ik vertrokken naar het vliegveld voor meer info. Van een Lufthansa medeweker kregen we te horen dat we moesten omboeken via internet en dat we waarschijnlijk niet eerder konden vertrekken dan 27 of 28 april en dan moest de situatie met de vulkaan ook nog eens veranderen. Terug in het hotel schrokken ook een aantal studenten hier ook wel van. Een paar dagen was leuk maar dit niet. Daarbij was er nog veel onzeker en de Amerikaanse media had het al over maanden. Nadat we hotelkamers hadden geregeld. Gingen Hans en ik proberen om te boeken, maar dat ging niet via internet, dus bellen met een informatienummer. Dit was niet te bereiken vanwege overbelasting, dus we besloten weer naar het vliegveld te reizen. Uiteindelijk werden we hier wel omgeboekt en wel naar dinsdag 27 april. Tijdens de terugreis naar het hotel hadden Hans en ik besproken dat we iets moesten proberen te organiseren, want we hadden gemerkt dat de studenten zelf weinig initiatief namen en maar lekker blijven hangen op hun kamer. Hiervoor hebben we s'avonds diverse mailtjes weggedaan naar de organisatie en naar Six-flags die een scholendag hadden. Ook zijn we diverse mensen op school gaan mailen zodat ze op de hoogte waren van het nieuws. Omdat we niet met onze creditcards voor iedereen alle dagen konden betalen hebben we hiervoor nog het reisbureau gemaild en ook nog de sponsor want er stond een busje in Dusseldorf dat maandag terug moest zijn.

Maandag 19 April

Na onze bespreking met de studenten, die we standaard iedere ochtend hadden, zijn we eerst op onze kamer diverse mailtjes gaan beantwoorden om zodoende toch nog een beetje werk te verrichten. Ook moesten we boodschappen doen want als je langer blijft dan gepland dan moet zul je bijvoorbeeld je kleren moeten wassen.

Die dag gevuld met mailtjes beantwoorden en gebeld met een contactpersoon die we hadden doorgekregen via de organisatie. Hij, Mister Bart, zou wel wat kunnen regelen. Afgesproken dat we hem dinsdag om 11.00 u. zouden zien. S'avonds hadden we een extra bespreking met de groep, want we hadden gevraagd aan hun om ook plannen te maken voor deze week. Zoals verwacht hadden ze die niet echt. Ze wilden nog wel Stone mountain Park bezoeken. Ze verder van onze plannen op de hoogte gebracht.

Dinsdag 20 april

Om 11.00 u. was Mister Bart er. Een spraakzame zwarte Amerikaan van een stichting "100 black man" Hij nam ons mee naar een laboratorium van de uitvinder van de super-soocer die ook serieuze dingen bedenkt.

In zijn laboratorium zijn ze bezig met het bedenken van een nieuwe generatie batterijen zodat er meer energie in kleinere batterijen kan worden opgeslagen. Het laboratorium bezocht en veel hightech research gezien. Aansluitend bezochten we een Maatschappelijk werker die ons de andere kant van Amerika vertelde. O.a. dat er slecht 47 % slagingspercentage is op de high school en dat jongeren voor winkeldiefstal in de gevangenis terecht komen waar ze vervolgens door de oudere gevangenen misbruikt worden. Na dit bezoek hadden we afgesproken om 17.00 bij de stichting om die te bezoeken.

Bij het bezoek werden we rondgeleid en werd het doel verteld van de stichting verteld. Ze proberen zwarte jongeren te helpen hun school af te maken. Daarom bieden ze o.a. ruimte aan waar computers staan (die hebben ze niet thuis) laten ze jongeren elkaar helpen enz. Omdat er veel vaders van die kinderen in de gevangenis zitten wordt ook nog van alles georganiseerd waaronder lego middagen maar ook het sleutelen aan de robot voor de FTC wedstrijden. Onze studenten waren onder de indruk en kregen vaak te horen dat ze bevoorrecht waren. s'avond op onze kamer weer de gebruikelijke mail en mail beantwoorden van Six Flags. Ze hadden een standaard inschrijfformulier gestuurd echter dat moest minstens 10 dagen van te voren en de groepsgrootte was minimaal 15. Ook nog uitgezocht hoe naar Stone Mountain Park te gaan. De standaard planner van het openbaar

vervoer gaf geen oplossing want het was verder dan 0,25 mijl van een bus/metrohalte. Via internet toch nog een tip gevonden.

Woensdag 21 april

Deze dag hebben we Stone Mountain Park bezocht. Hier ligt een grote granieten rots, de grootste ter wereld. Deze hebben we met zijn allen beklommen.

Daarna afgedaald en nog het park bezocht waar ze allerlei attracties hebben en restaurantjes die helaas allemaal gesloten waren. Dan maar gewoon genieten van de mooie omgeving en het mooie uitzicht.

Terug in het hotel om 18.00 u. Stond de telefoon te knippen. Wat bleek de organisatie had voor alle teams die vast zaten kaartjes geregeld voor een baseball wedstrijd dus wij hier nog snel naar toe.

Donderdag 22 april

Deze ochtend kregen we bericht dat er mogelijk eerder plaatsen voor de terugreis beschikbaar waren. Na een lang telefoontje kon ik ons overboeken naar een vlucht voor zaterdag zodat we op zondag thuis waren.

Op deze dag hebben we met zijn allen een High School bezocht. Opvallend is dat een high school meer is dan een school het is ook een sportvereniging, studenten zijn trots op hun school en de school was op een paar latino's na helemaal zwart.

Vrijdag 23 april

Sixflags: Ik had na telefonisch contact kunnen regelen dat we toch mochten komen op de schooldag. Ik had ons opgegeven voor science day. Ze hadden diverse thema's dus we dachten dat we iets van een rondleiding zouden krijgen. De studenten hoopten dat ze ook nog ergens in konden. Uiteindelijk bleek het park gewoon geopend voor scholen met een bepaalde achtergrond. Heel erg vonden onze studenten hen niet en Hans en ik hebben ook maar een aantal achtbanen gedaan.

Zaterdag 24 april

Terugreis naar Dusseldorf. Hiervoor moesten we overstappen in Frankfurt en we hadden wat vertraging. Dus we hadden gezegd dat we moesten opschieten en dat iedereen snel naar de volgende gate moest. Ondanks deze waarschuwing raakte we hier een aantal studenten kwijt die

naar de wc moesten, eten moesten halen enz. Bij de gate aangekomen zie Hans nog dat er jongens aankwamen, maar de Duitse dame was onverbiddelijk, we moesten instappen en het vliegtuig wachtte niet.

Aangekomen in de aankomsthal in Dusseldorf met ophalende ouders gesproken. De vertraagde studenten hadden gebeld kwamen over 3 uur aan. Er was genoeg vervoer aanwezig zodat we konden vertrekken.

Al met al was het een hele beleving waarbij ik vooral geleerd heb dat onze studenten niet echt gefocust zijn op een doel. Ze zijn snel afgeleid, vergeten snel afspraken. Wel zijn ze van goede wil en kunnen ze dingen regelen als maar duidelijk wat en als het meteen moet gebeuren. Ze zijn niet bang om contact te leggen en doen dat ook makkelijk.

Francis Roosen